

Marek Promer: Oceňování kreditních derivátů

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomová práce je věnována problematice kreditních derivátů a jejich oceňování. V případě oceňování se diplomant zaměřil na tři modely pro nalezení rizikové premie nástroje *credit default swap*. Všechny tři metody diplomant implementoval ve formě funkcí aplikace MATLAB.

Práce je členěna do tří kapitol. V první kapitole je zavedena terminologie související s kreditními deriváty a jsou zde popsány tři základní typy těchto nástrojů – *credit default swap*, *total return swap* a *credit-linked note*. První kapitola je uzavřena popisem několika možných aplikací kreditních derivátů v bankovníctví. Druhá kapitola je věnována problematice hledání „spravedlivé“ rizikové premie v případě nástroje *credit default swap*. Autor zde popisuje tři přístupy k řešení tohoto problému (přístup Mertona [7,13], Dase a Sundarama [4,5], Hulla a Whita [9,10]). Třetí kapitola obsahuje numerické ilustrace diskutovaných přístupů a stručný závěr s naznačením dalšího možného výzkumu v této oblasti. Práce je doplněna přílohou s přepisem kódů funkcí aplikace MATLAB, v nichž jsou popsány oceňovací metody implementovány. Práce je napsána v anglickém jazyce.

Kreditní deriváty jsou moderními nástroji pro obchodování s kreditním rizikem. Jejich oceňování je však poměrně komplikované. K řešení tohoto problému existuje řada přístupů, přičemž ani jeden nebyl dosud přijat jako „správný“.

Hlavním přínosem práce je přehledné srovnání tří různých přístupů k oceňování nástroje *credit default swap*. Kromě principů jednotlivých metod autor přehledně uvádí jejich předpoklady. Kladně je třeba také hodnotit skutečnost, že diplomant všechny přístupy naprogramoval v aplikaci MATLAB (v případě modelu Dase a Sundarama byl kód funkce převzat ze souvisejícího článku).

Z hlediska obsahu práce postrádá hlubší diskuzi vlastností jednotlivých metod (např. použitých předpokladů a analýzu citlivosti výsledné rizikové premie na vstupy) a obšírnější srovnání jednotlivých přístupů (vhodná by byla například diskuze výsledků uvedených v kapitole 3).

Zajímavá by také mohla být podrobnější diskuze týkající se oceňování dalších typů kreditních derivátů (některé ze souvisejících problémů jsou uvedeny v části 4 kapitoly 2 jako navrhované další směry výzkumu) – tím by ale zřejmě práce přesáhla obvyklý rozsah diplomové práce.

Je ovšem třeba zdůraznit, že se jedná o poměrně obtížné téma, které diplomant zpracoval velmi uspokojivým způsobem. **Práci doporučuji uznat jako diplomovou práci.**

Praha, 4.9.2006

RNDr. Petr Franěk, Ph.D.